שופעות. לאו דוקא: קפצה. הוי אומם: קפצה וראתה. ג' פעמים קבעה לה וסת כדמפרש ואזיל: אילימא לימים. כגון קפלה באחד בשבת וראתה וקפלה באחד בשבת וראתה וכן שלישית קבעה לה וסת באחד בשבת וכל זמן שראתה עוד באחד בשבת ואפילו בלא קפילה

אלא לקפיצות והתניא כו'. פרש"י לקפיצות לחודייהו וקשה דאם כן ליתני בסמוך לא קבעה וסת לימים אלא לקפיצות לחודייהו ולמה חוזר מסברתו וכסמוך נמי דפריך לימים פשיטא ליתני דלא קבעה וסת לקפיצות לחודייה וגרשה לפרש אלא לקפיצות אף לקפיצות דהייט לימים עם קפיצות אבל קפיצות לחודייהו פשיטא להש"ס דלא קבעה:

קפצה וראתה. (ד)ג' זימני גרסי' כדאמרינן [בהבא על יבמתו](יבמות דף סה:) דבוסתות סתם לן תנא כרשב"ג לקמן פרק האשה (דף סג.) דתקן לן האשה קובעת וסת עד שתקבעו ג' פעמים:

ממעין סתום. פירש רש"י כגון דחזאי ריש ירחא וריש ירחא וכ"ה בירחא וריש ירחא ומעין פתוח כגון שהראיות הראשונות של וסת היו בתוך ימי נדה (או כ"ה בירחא וריש ירחא) או ריש ירחא וה' בירחא וכן בשניה ובשלישית חזאי תמיד בירחא ולא חזאי ריש ירחא וא"ש ולרב פפא דמפרש (ה) שילהי בטוח כוחים (לקמן דף לה:) ריש ירחא ומעין בירחא מרי זימני ובשלישי תמיד בירחא ולא חזאי ריש ירחא דקבעה לה וסת בה' בירחא ברביעית קשה לגיהה מתניתין לרבי יוחנן וי"ל דלהיפו יפרש מעין פתוח דחזאי שלשה זימני ריש ירחא ותמיד בירחא ובשלישי חזאי תמיד בירחא דהאי נמי מקרי מעין סתום יפרש מתני' מעין פתוח כפירוש אחר דרש"י דפירש שראתה ג' ג' ד' לרופים בג' חדשים לשונים: אלא

שופעות דם ובאות דיין כל ימי עיבורן ודיין כל ימי מניקותן דברי ר"מ רבי יוסי ור' יהודה ורבי שמעון אומרים לא אמרו דיין שעתן אלא בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה: ואם ראתה ראשונה וכו': א"ר הונא קפצה וראתה קפצה וראתה קפצה וראתה קבעה לה וסת למאי אילימא לימים הא כל יומא דלא קפיץ לא חזאי אלא לקפיצות והתניא "כל שתקבענה מחמת אונס אפילו כמה פעמים לא קבעה וסת מאי לאו לא קבעה וסת כלל לא לא קבעה וסת לימים לחודייהו ולקפיצות לחודייהו "אבל קבעה לה וסת לימים ולקפיצות לימים לחודייהו פשיטא אמר רב אשי כגון דקפיץ בחד בשבת וחזאי וקפיץ בחד בשבת וחזאי [ובשבת קפצה ולא חזאי] ולחד בשבת חזאי בלא קפיצה מהו דתימא איגלאי מילתא למפרע דיומא הוא דקגרים ולא קפיצה קמ"ל דקפיצה נמי דאתמול גרמא והאי דלא חזאי משום דאכתי לא ממא זמן קפיצה לישנא אחרינא א"ר הונא "קפצה וראתה קפצה וראתה קפצה וראתה קבעה לה וסת לימים ולא לקפיצות היכי דמי "א"ר אשי דקפיץ בחד בשבת וחזאי וקפיץ בחד בשבת וחזאי [א] (ובשבת קפצה ולא חזאי) ולחד בשבת (אחרינא) חזאי בלא קפיצה דהתם איגלאי מילתא דיומא הוא דקא גרים: **מתני'** אע"פ שאמרו דיה שעתה "צריכה להיות בודקת חוץ מן הנדה והיושבת על דם טהור "ומשמשת בעדים חוץ מיושבת על דם טהור ובתולה שרמיה טהורים "ופעמים צריכה להיות בודקת שחרית ובין השמשות "ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה יתירות עליהן כהנות "בשעה שהן אוכלות בתרומה *רבי יהודה אומר אף בשעת עברתן מלאכול בתרומה: **גמ'** חוץ מן הנדה דבתוך ימי נדתה *הניחא לרבי שמעון בן לקיש דאמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה שפיר אלא לרבי יוחנן דאמר 'אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה תבדוק דילמא קבעה לה וסת אמר לך רבי יוחנן "כי אמינא אנא היכא דחזיתיה ממעין סתום אבל חזיתיה ממעין פתוח לא אמרי: והיושבת על דם טהור: קס"ד מבקשת לישב על דם טהור הניחא לרב דאמר *"מעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו שפיר אלא לרבי דאמר שני מעיינות הם תבדוק דילמא אכתי לא פסק ההוא מעין טמא אמר לך לוי הא מני בית

שאמרו דיה שעתה "צריכה להיות בודקת חוץ מן הנדה והיושבת על דם טהור 'ומשמשת בעדים חוץ מיושבת על דם טהור ובתולה שרמיה טהורים 'ופעמים צריכה להיות בודקת שחרית ובין השמשות "ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה יתירות עליהן כהנות "בשעה שהן אוכלות בתרומה *רבי יהודה אומר אף בשעת עברתן מלאכול בתרומה: **גמ'** חוץ מן הנדה דבתוך ימי נדתה לא בעי בדיקה *הניחא לרבי שמעון בן לקיש דאמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה שפיר אלא לרבי יוחנן דאמר 'אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה תבדוק דילמא קבעה לה וסת אמר לך רבי יוחנן "כי אמינא אנא היכא דחזיתיה ממעין סתום אבל חזיתיה ממעין פתוח לא אמרי: והיושבת על דם טהור: קס"ד מבקשת לישב על דם טהור הניחא לרב דאמר *"מעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו שפיר אלא לרבי דאמר שני מעיינות הם תבדוק דילמא אכתי לא פסק ההוא מעין טמא אמר לך לוי הא מני בית

בר סצוה

צא א מי' פ"ח מסל' איסורי ביאה סלכס ה סמג לאוין קיח מוס"ע י"ד סימן קסז סעיף יח:

צב ב מי' שם ופ"ש בהגאות וכמ"מ מוס"ע שם סעיף יח:

צג ג ד מי' שם ופ"ש כמ"מ מוס"ע שם סעיף יח:

צד ה מי' פ"ד מסל' מעשה הקרבנות הל' ו סמג לאוין קיח:

צה ו מי' שם כלכס ז זע"ד מסל' איסורי ביאה הל' יח ופ"ש סמג שם מוס"ע י"ד סי' קצד סעיף ל וסימן קפ סעיף ח:

צו ז מי' פ"ד מסל' מעשה הקרבנות ושוב הל' ז מוס"ע י"ד סימן קפ סעיף ל:

צז ח ם מי' שם הל' ז:

צח י ב מי' פ"ח מסל' איסורי ביאה הל' ט ופ"ש כמ"מ סמג שם מוס' י"ד סי' קפ:

צט ל מי' שם פ"ז סלכס ח:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ובאולה ערמיה וכו' אחר מעילה לאשה. ריב"ן ז"ל נראין לאחר שפירש"י בגמ' לא חקה אלא שאשה כלל אחר מעילה לאשה לאחר לאחר שאינה לא אשה ושאקה כפרות וק"ל: (כ) ד"ה ממעין וכו' אל וסת סוי בתוך ימי נדה: (ג) בא"ר ולאחרון יבר. ריב וכן מוכח לקמן דף לט ע"ב ע"ש: (ד) תוס' ד"ה קפלה ולאחה ג' זימני. ריב ע"ל בסוף פ' בתם סחיים דף לט ע"ב כתבו דסמלמוד לא חם לאוכיר מלחת זימני: (ה) ד"ה ממעין וכו' שילהי בטוח. ריב עיין בחוס' בד"ה אלמא: (ו) בא"ר ולמאי דפריטים לקמן דרב ספסל:

מוסף רש"י

אף בשעת עברתן. אף בשעה שאסר מקפלקות ומקיימות לאכול תרומה, צריכות לבדוק (לעיל ו.).

בתוך ימי נדתה. בימים שהיא נדה (לקמן לט: ע"ש).

מעין אחד הוא. דם הבא בימי לידה ודם הבא בימי טוהר ממעין אחד הן נאין (לקמן לה:) דם הבא בבטועים של נקבה שהוא עמא ודם הבא לאחר שטועים שהוא טהור, ממעין אחד הוא (פנהדרין סז:).

התורה טמאתו. כל שטועים, והתורה טהרתו. לאחר שטועים וחזרה ועימאתו לאחר שכלין ימי טוהר (שם).

[לקמן לט:]

[לקמן לה: ומ"ש]

הגהות הגר"א

(א) גם' ובשבת קפלה ולא חזאי. ריב ליב לא וכן הוא בכל הספוקים ולא הרמב"ם שמפרש דשליא לאישא קמא מפרש דמייירי כך ועיין במגיד משנה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קפלה ולאחה ג' זימני גרסינן וכו'. ע"ל לט ע"ב תוספות ד"ה אלמא:

תוספי הרא"ש

משום הכי קא דייק: אלא לקפיצות. פרש"י לקפיצות לחודייהו. וקשה לפירושו א"כ מאי פריך בתר ימים לחודייהו פשיטא לישני ליה דאתא לאשמעינן דלקפיצות לחודייהו לא קבעה לה וסת כדאמרה ס"ד מעיקרא. תי"ק כיון דלא קאי האי דקאמר מעיקרא אלא לקפיצות הוה ליה לשנויי בתר דפריקליה מברייתא אלא לקפיצות ולימים הלכך ל"ל הא דקאמר לקפיצות ולימים לקפיצות אבל לקפיצות לחודייהו הוה פשיטא ליה דלא קבעה מידי דהוה אימים לחודייהו: **אע"פ** שאמרו דיה שעתה צריכה להיות בודקת. **תקשה** הר' יעקב מאורלינש דהכא אמרינן דא"ע דדייה שעתה צריכה להיות בודקת. ובבי יא יום שבין נדה לנדה אשכחן איפכא דתנן פרק בנות כותים כל י"א יום בחזקת טוהרה ואמרינן בגמרא לטאי הלכתא אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה. ותניא התם בשופרות יום ספסאה מעת לעת ר"ל דהגך מהכא מן ודיק כיון דדיין שעתן כ"ש דלא בעי בדיקה אלא משום שלא תשתכח תורה בדיקה. אבל בבי י"א יום אם לא תבדוק עכשיו תבדוק לאחר מכאן: **תבדוק** דלמא קבעה לה וסת. תניא לי דבדיקה כזו לא אשכחן שתקנו חכמים שתהא אשה צריכה לבדוק שמא קבע לה וסת דא"כ אפילו אשה שאינה עסוקה במלאכות תבדוק בכל יום שמא תקבע לה וסת דצ"ע:

*) רש"ל מ"ז ועיין רש"ל [נסם מוריט וכרכ כגלון כמסנרסם מוסר"ל שלא כר"ו מכ"ר דק"ק המבנרסם ז"ל בגלון נר"ו. ע' במהרש"ל שמאריך לקיים הגוסחא פשטה בפירוש דמוק ונוני דברי כגלונים יש לקיים הגוסחא פשטה בפשוטות דזהר פירוש אחלה נדה דקאמר רש"י הייט אחלה וסת ומולגן לפרש דלא מקשי מיני קמאי נדה אינה לריכה בדיקה סא זמנין לריכה לבדוק כגון בחלה וסת ואחולי ריש ירחא וה' בירחא ולריכה בדיקה כה' בירחא אמא אחלה פסק ג' בה' בירחא לאוד וכמ"ש הרוס'. לכך פי' רש"י דחדוקי מנא דמהני לא מייירי בחלה וסת דבה' בירחא אמא"ע אמרו דיה שעתה ס"ל דלא מייירי בנים לה וסת כדפירש"י ואחה אחלי אינה לריכה בדיקה דלא אחלי לה מידי ובכהי אחו דברי רש"י כפשוטן בלי שום גמגום וק"ל. ע"ב דברי הרב כגלון נר"ו ודברים ברורים הם לאמנין]:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com